Λόγος στα Εισόδια της Υπεραγίας Θεοτόκου (Αγ. Ταράσιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 20 Νοεμβρίου, 2014

Α. Χαρούμενη και παράδοξη είναι η
σημερινή πανήγυρη, δηλαδή η είσοδος της Αειπαρθένου και Θεοτόκου στο ναό, οδηγεί δε σε υμνωδία τον πόθο των φιλεόρτων. Σήμερα ο ουρανός και η γη συνεορτάζουν και δοξολογούν το Δημιουργό, που διάλεξε από την ανθρώπινη φύση, αυτήν την ευλογημένη από τον Θεό κόρη, για δική του κατοικία. Σήμερα ετοιμάζεται η κατοικία του προαιώνιου μυστηρίου που επρόκειτο να φανερωθεί στο μέλλον. Σήμερα αυτή που γεννήθηκε από τον Ιωακείμ και την Άννα μετά την υπόσχεση σ' αυτούς, προσφέρεται από τους ίδιους ως τίμιο δώρο σ' Αυτόν, που αργότερα καταδέχθηκε να γεννηθεί απ' αυτήν. Σήμερα το ξεκίνημα της χαράς, δηλαδή η Θεοτόκος, τριών ετών μπαίνει στο ναό, και προπορεύονται παρθένες κρατώντας λαμπάδες. Σήμερα η κατάργηση της κατάρας της στειρώσεως οδηγείται ως δώρον στα Άγια των αγίων. Σήμερα το περιεχόμενο του κηρύγματος των προφητών οδηγείται στα άδυτα από τον αρχιερέα και προφήτη Ζαχαρία. Εκεί που αυτός μια φορά το χρόνο με ευλάβεια εισερχόταν, η Θεοτόκος παρέμενε συνεχώς ημέρα και νύκτα.

Β. Ποιός δεν θα εκπλαγεί με το θαυμαστό
γεγονός; Ποιός δεν εκπλήττεται με το παράδοξο θαύμα; Ποιός δεν θα παραξενευτεί βλέποντας την απρόσιτη στους ιερείς αμόλυντη Μαρία να παραμένει στο ιερό; Αυτή είναι η αρχή της συνενώσεως με εμάς. Αυτή είναι το υπόδειγμα της συνενώσεως των αγγέλων με τους ανθρώπους. Αυτή είναι το αντίτυπο της δικής μας ανακαινίσεως. Αυτή είναι η αλλαγή της ζωής μας που μετά τη παρακοή στο παράδεισο γέμισε αγκάθια. Αυτή είναι η αλλαγή της προηγούμενης αποφάσεως που είναι γνωστή με τα λόγια «επικατάρατος η γη εν τοις έργοις σου, ακάνθας και τριβόλους ανατελεί σοι»• και «εν τω ιδρώτι του προσώπου σου φαγή τον άρτον σου». Αυτή είναι η απολύτρωση από το «πληθύνω τας λύπας σου και τους στεναγμούς σου» και του «εν λύπαις τέξη τέκνα».

Αυτήν την πάντιμη εορτή και λαμπρή
πανήγυρη, ας γιορτάσουμε οι πιστοί, που φωτίζει με θεϊκό και νοητό φως, που καταλάμπει με μυστικές ακτινοβολίες και που δίδαξε με τη γνώση της αληθινής Τριαδικής μίας θεότητας, την παντοκρατορία του Πατρός και Υιού

και Αγίου Πνεύματος.

Αφού μιλήσαμε με συντομία στα πιο πάνω
θέματα και με κατάλληλο λόγο, θα αναφερθούμε όσο μας είναι δυνατόν στην Είσοδο της Παρθένου στο ναό και την εκπλήρωση του νόμου. Γιατί αυτή, που είναι ανώτερη από όλους τους αγίους, η καθαρή κατοικία του Λόγου, το απάνθισμα της παρθενίας, η κιβωτός του αγιασμού, το όρος το άγιον, η σκηνή που χώρεσε τον Θεό, η ακατάφλεκτη βάτος, το φλεγόμενο άρμα του Θεού, η αμόλυντη περιστερά, ο ευρύχωρος τόπος που χώρεσε τον Λόγο, η θεόφωτη νεφέλη, η στολισμένη βασίλισσα, που κατάγεται από τη γενιά του Δαβίδ, προοριζόταν για κατοικία του δημιουργού και Θεού.

Γ. Ο Ιωακείμ ήταν πλούσιος και δίκαιος
μέσα στις δώδεκα φυλές του Ισραήλ και πρόσφερε τα δώρα του στον Θεό. Επειδή δεν είχε παιδιά και ήταν άτεκνος οι ιερείς του ναού του Κυρίου δεν τα δέχονταν λέγοντας• «Δεν σου επιτρέπεται να τα προσφέρεις αυτά στον Θεό, γιατί ανάμεσα στους Ισραηλίτες δεν απόκτησες απογόνους». Κατέβηκε από το ναό σκυθρωπός και γεμάτος λύπη. Αφού ανέβηκε στο όρος, ολομόναχος ενώπιον του Θεού, προσευχόταν με συντριμμένη καρδιά και πονεμένη ψυχή, λέγοντας με δυνατή φωνή: «Εσύ, Κύριε, που γνωρίζεις τα βάθη της καρδιάς, ο δημιουργός των ορατών και αοράτων, που άπλωσες από τη μία άκρη του ορίζοντα έως την άλλη τον ουρανό σαν δερμάτινη σκηνή. Εσύ που διέταξες τον ήλιο να φωτίζει όλη την ημέρα και τη σελήνη και τα άστρα τη νυκτά. Εσύ, που πρόσταξες τα σύννεφα να δίνουν βροχή και που κατευθύνεις την κίνηση των ανέμων. Εσύ που με την άμμο έβαλες όρια στη θάλασσα και την γέμισες με κάθε είδος ψαριών και τη στεριά με άλογα ζώα, θηρία και πτηνά, τα οποία τρέφεις με τη θέληση και το πρόσταγμά σου. Εσύ που φυτρώνεις στη γη το χορτάρι και ομόρφηνες κάθε δένδρο με ξεχωριστό τρόπο, άκουσέ με Εύσπλαχνε, και δώρησέ μου τέκνο, χάρισε μου κληρονόμο, για να σιωπήσουν τα δόλια χείλη, που κατηγορούν τον δίκαιο και με υπερηφάνεια τον ταπεινώνουν».

Αυτή ήταν η προσευχή του δίκαιου• αυτές
ήταν οι παρακλήσεις του προπάτορα• τέτοιοι ήταν οι στεναγμοί της πονεμένης ψυχής του Ιωακείμ.

Δ. Η Άννα τι έκανε; Γιατί αξίζει να
θυμηθούμε και τα δικά της λόγια. Αρμονικά έζησε με τον άνδρα της από τη νεανική ηλικία και αφού έφθασε στα γηρατειά παρέμεινε όλα τα χρόνια της στείρα. Και όλοι ήξεραν ότι ήταν άτεκνη. Βλέποντας λοιπόν την αναχώρηση του συζύγου της στο όρος, επειδή αγαπούσε την ησυχία, μέσα στον κήπο της, με παρακλητικές προσευχές φωνάζοντας τον Πλάστη και Δημιουργό,

έλεγε: « Ω Κύριε των Δυνάμεων, ο καθήμενος επί των Χερουβίμ και δοξαζόμενος από τα Σεραφίμ• που περιστοιχίζεσαι από αμέτρητο πλήθος αγγέλων, που σε δοξολογούν και σε προσκυνούν. Εσύ που έπλασες με το χέρι σου τον Αδάμ, του έδωσες τη ζωή με το πρόσταγμά σου και από την πλευρά του δημιούργησες τη γυναίκα• με τη σοφή σου απόφαση του την έδωσες ως βοηθόν όμοια με αυτόν και ένωσες τους δύο σε ένα λέγοντας «έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν». Εσύ που στον Αβραάμ, τον υπηρέτη σου και πατριάρχη, δώρησες υιό τον Ισαάκ, ενώ βρισκόταν σε βαθειά γηρατειά και η Σάρρα ήταν στείρα και τον έκανες πατέρα πολλών εθνών. Εσύ που χάρισες στη συνώνυμη και συμπατριώτισσά μου Άννα το εξαιρετικό και ιερό παιδί, τον Σαμουήλ, δώρο δικό σου, αποτέλεσμα προσευχής και νίκη κατά του ψεύδους και του μίσους. Κοίταξε, Ύψιστε, από το ουρανό, την αγία κατοικία σου, και αξίωσέ με να γίνω μητέρα• διώξε τη λύπη της στειρώσεως και λύσε τα δεσμά της ατεκνίας μου, ώστε αυτό που θα γεννηθεί από τη δούλη σου, αρσενικό ή θηλυκό, να το προσφέρω ως δώρο, ως ευωδιαστό θυμίαμα, ως καθαρή και πολύτιμη προσφορά, ως ιερό αφιέρωμα, ως θεία κατοικία, ως πρωτότοκο αμνό, ως νέον Ισαάκ.

Ε. Ενώ έτσι και οι δύο παρακαλούσαν,
εμφανίσθηκε σ' αυτούς Άγγελος Κυρίου φέρνοντας τη χαρούμενη είδηση της γεννήσεως της Παναγίας λέγοντας: «Άκουσε ο Ύψιστος τη δέησή σας και σε λίγο καιρό θα αποκτήσετε θυγατέρα, που θα την μακαρίζουν όλες οι γενεές, διαλεγμένη να γίνει κατοικία του Θεού». Όταν άκουσε την ευχάριστη είδηση κατέβηκε από το όρος ο Ιωακείμ γεμάτος χαρά και ευφροσύνη στην καρδιά. Ανέλπιστα η άκαρπη κοιλιά της Άννας έγινε γόνιμη, μετά την ανθρώπινη και ανδρική επιθυμία. Και αφού πέρασε το διάστημα των εννέα μηνών γέννησε την πανάχραντη Παρθένο και Θεοτόκον Μαρίαν, που έγινε αφορμή της σωτηρίας του κόσμου.

ΣΤ. Όταν οι επαγγελίες του αγγέλου
πραγματοποιήθηκαν και γεννήθηκε η καθαρή και θεόσταλτη κόρη, από τους δικαίους Ιωακείμ και Άννα, αυτοί εκπλήρωσαν τις υποσχέσεις τους. Έβλεπε κανείς τότε την θεόφρονα Άννα με πολλή αγαλλίαση, χαρούμενη να λέει στην Παρθένο: «Ποιός περίμενε, κόρη μου, από μένα να γεννηθεί αυτή που όλες οι γενεές θα μακαρίζουν; Ποιός βλέποντάς σε στην αγκαλιά μου δεν θα δοξάσει Εκείνον που σε χάρισε σε μένα την στείρα και άτεκνη; Ποιός βλέποντας τα ως τώρα στεγνά στήθη να βγάζουν γάλα δεν θα υμνήσει Εκείνον που έκανε να πηγάσουν νερά από το βράχο για το διψασμένο (Ισραηλιτικό) λαό; Αλλά έλα, κόρη μου, να πάμε σ' αυτόν που σε δώρησε σε μένα• έλα, πύλη της θείας ζωής• έλα νυμφικέ θάλαμε του Λόγου προς τον ναό του Κυρίου. Πέρασε στη χαρά του Κυρίου, εσύ που είσαι η χαρά και η αγαλλίαση του κόσμου. Απόλαυσε την ωραιότητά του, τον οποίον μετά από λίγο θα

γεννήσεις ως άνθρωπο. Είμαι ευτυχισμένη γιατί έγινα μητέρα τέτοιας κόρης. Χαρείτε μαζί μου φυλές του Ισραήλ γιατί μετά τη στείρωση έγινα μητέρα αυτής που θα γίνει μητέρα του Υψίστου. Ξεκινείστε παρθένες κρατώντας τις λαμπάδες και πηγαίνετε μπροστά από την θεόσταλτη Παρθένο• υμνείστε την, πείτε ψαλμούς με τη συνοδεία κιθάρας, απευθυνθείτε σ' αυτήν με ωδή πνευματική• εγκωμιάστε την με δεκάχορδο ψαλτήρι. Θεοπάτορα Δαβίδ ύμνησε την κόρη που κατάγεται από τη φυλή σου, φωνάζοντας δυνατά σπουδαία λόγια, λέγοντας• «Άκουσον, θύγατερ και ίδε και κλίνον το ους σου και επιλάθου του λαού σου και του οίκου του πατρός σου και επιθυμήσει ο βασιλεύς του κάλλους σου».

Ζ. Αυτά και πολλά άλλα παρόμοια αφού είπε η γεμάτη χάρη Άννα με χαρά, τον πολύτιμο θησαυρό της Τριάδος, την τριών ετών Παρθένον και Θεοτόκον οδήγησε στο ναό του Κυρίου και μαζί με τον Ιωακείμ λέγοντας ωδές ευχαριστήριες, αφού συγκέντρωσε πλήθος παρθένων που κρατούσαν λαμπάδες, έφθασε μέχρι τα Άγια των αγίων. Εκεί και οι δύο γονείς με χαρά και αγαλλίαση προσκαλούσαν τον Ζαχαρία, τον προφήτη, ιερέα, συγγενή και λειτουργόν της Παλαιάς διαθήκης λέγοντας: «Δέξου τη σεμνή, την αμόλυντη• δέξου, ιερέα, την ολοκάθαρη νύμφη του Λόγου• δέξου, προφήτη, το δοχείο του αΰλου φωτός• δέξου, δίκαιε, το φλογισμένο άρμα του Υψίστου• δέξου, άμεμπτε, την ωραία άμπελο που θα καρποφορήσει το σταφύλι της αιώνιας ζωής. Πέρασέ την στα ενδότερα του ναού του Κυρίου. Πρόσφερέ την στον τόπο του αγιασμού, που δημιούργησε ο Κύριος ως κατοικία του. Οδήγησέ την εις τα άδυτα, αυτήν που βιάζεται να δεχθεί στην κοιλιά της τον αόρατο. Μακάρισε αυτήν που ανάδειξε μακαρίους όλους τους ανθρώπους. Δόξασε αυτήν που αναδείχθηκε θεόγραφο βιβλίο των μεγάλων έργων του Θεού. Πάρε στα χέρια σου αυτήν, η οποία μας απάλλαξε από την κατάρα της προμήτορος Εύας. Χαιρέτησε αυτήν, που μας ένωσε με την αγάπη της με τον Θεό και κατάργησε την έχθρα του διαβόλου με Αυτόν που γέννησε. Αγκάλιασε αυτήν που μας άρπαξε από την αγκαλιά του διαβόλου. Προφήτευσε γι' αυτήν, που εκπλήρωσε τις προρρήσεις των προφητών και πραγματοποίησε την υπόσχεση του Θεού στους ανθρώπους. Αυτήν που είναι η τράπεζα του θείου άρτου, το κρασί που προκαλεί ευφροσύνη, η τροφή που δίνεται δωρεάν, το περιστέρι το άκακο και αθώο, ο έμψυχος ουρανός, η πολύφωτη λυχνία, η πολυτραγουδισμένη νύμφη, η πολυύμνητη μητέρα, η θεοπότιστη ελιά, το θείον όχημα της οικονομίας του Υψίστου, η σκηνή η αγία, η λυχνία η θεολάξευτη, η λογική αμνάδα, το ιλαστήριο του Θεού, ο ένδοξος θησαυρός, η καλόηχη σάλπιγγα, το εύφορο όρος και «τετυρωμένον», που μετατράπηκε δηλαδή σε τυρί χάριτος και χαράς, ο θείος «πόκος», δηλ. το ξηρό μαλλί που προείδε ο Γεδεών ότι γέμισε με τη δροσιά της χάριτός σου, το σύννεφο της θεϊκής βροχής, η τιμημένη πόλη, το νοητό καταπέτασμα, το λυχνάρι που κατασκεύασε ο Θεός, η σκάλα με την οποίαν

κατέβηκε ο Δημιουργός και εμφανίσθηκε στους ανθρώπους, η κλίνη η αγία, το δοχείο της καλωσύνης, η άβυσσος των θαυμάτων, η πηγή των αγαθών, ο διαρκής πλούτος, η πολυώνυμη και πολυποίκιλη και αειπάρθενος Θεοτόκος.

Αυτήν να οδηγήσεις στα Άγια των αγίων, να
την προσφέρεις στον Βασιλέα, ως πολύτιμο δώρο. Αυτήν να την υμνήσεις ως βασίλισσα της κτίσεως• στόλισέ την ως παλάτι του Βασιλιά, δοξολόγησέ την ως σταθερό φρουρό και φύλακα όλων των παρθένων. Εγκατάστησέ την στο χειροποίητο ναό αυτήν που έγινε έμψυχος ναός του Λόγου που δημιούργησε τα πάντα.

Η. Αυτές είναι οι χαρούμενες δοοξολογίες
του Ιωακείμ και της Άννας. Αυτές είναι οι υμνολογικές τους ευχαριστίες. Αυτές είναι οι μαρτυρίες που παρουσίασαν στον προφήτη Ζαχαρία. Γι’ αυτό ο ιερέας ως προφήτης Θεού άνοιξε τα Άγια των αγίων, βλέποντας την καθαρότητα του βλέμματος της Παρθένου, την ωραιότητα του προσώπου, την ευγένεια της ψυχής, την αγνότητα της ζωής, τις κινήσεις της, το ταπεινό ήθος, τη σεμνή εμφάνιση και ακούοντας τους ύμνους της, αφού δέχθηκε το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος αναφώνησε: «Ω αγνή κόρη• αμόλυντη Παρθένε• πανέμορφη νεάνιδα• δόξα των γυναικών• στολίδι των θυγατέρων. Ω μητέρα αγία Παρθένε, συ που είσαι ευλογημένη από όλες τις γυναίκες• δοξασμένη με την αγνότητα και την παρθενία• η κατάργηση της κατάρας του Αδάμ• η εξόφληση του χρέους της Εύας• η καθαρότατη προσφορά του Άβελ• η άκακη θυσία των πρωτοτόκων• ο στολισμός του Σηθ. Εσύ θα κρατήσεις στην κοιλιά σου τον Υιόν του Θεού και θα τον γεννήσεις χωρίς πόνους. Είσαι η αδιάψευστη ελπίδα στον Θεό του Ενώς του υιού του Κάϊν• η ευαρέστηση του Ενώχ, απογόνου του Αδάμ, και η μεταφορά του στην αιώνια ζωή• η κιβωτός του Νώε και η συμφιλίωση προς τον Θεόν κατά τη δεύτερη δημιουργία των ανθρώπων μετά τον κατακλυσμό• η φωτεινή δόξα της βασιλείας και ιερατείας του Μελχισεδέκ• η βεβαιότητα του Αβραάμ και η υπακοή του στην υπόσχεση της τεκνογονίας• η νέα θυσία του Ισαάκ και η λογική προσφορά. Συ είσαι η σκάλα που είδε ο Ιακώβ• συ είσαι το μέγιστο αντίτυπο των δώδεκα φυλών του Ισραήλ• συ κατάγεσαι από το γένος της φυλής του Ιούδα• συ είσαι άχραντε η σωφροσύνη του Ιωσήφ και η καθαίρεση της αιγυπτίας γυναίκας, που συμβολίζει τη συναγωγή των Ιουδαίων• συ είσαι η περίληψη της υπομονής του Ιώβ στους πειρασμούς και ο διπλασιασμός των υπαρχόντων του• συ είσαι το θεόσδοτο βιβλίο του νομοθέτη Μωυσή στο οποίο γράφτηκε σε πλάκες χαραγμένες με το χέρι του Θεού το μυστήριο της αναδημιουργίας, με το οποίο ο νέος Ισραήλ δηλ. η Εκκλησία θα ελευθερωθεί από τη δουλεία των νοητών Αιγυπτίων. Τότε ο Ισραηλιτικός λαός στην έρημο χόρτασε με το μάννα και ξεδίψασε με το νερό που ανάβλυσε από τη σκληρή πέτρα• αυτή η πέτρα ήταν ο Χριστός, που επρόκειτο να γεννηθεί από την κοιλιά σου και

να εμφανισθεί σαν νυμφίος που βγαίνει από νυμφικό θάλαμο. Συ είσαι η ράβδος του Ααρών που έβγαλε βλαστούς• Συ δόξασες τον Ιησούν του Ναυή που πολεμούσε τους εχθρούς. Συ είσαι η θυγατέρα του Δαβίδ που αναφέρει ότι είσαι ντυμένη με χρυσά στολίδια. Συ είσαι το χρυσό κρεβάτι που γύρω του βρίσκονται εξήντα δυνατοί, όπως αναφέρει ο Σολομών, ψάλλοντας τους ύμνους των θεϊκών Γραφών. Συ είσαι του προφήτη Ηλία η ανάληψη και η καθαίρεση της νοητής Ιεζάβελ. Συ είσαι η ευλογία της διπλής μηλωτής του Ελισσαίου με την οποία χώρισε τα νερά του Ιορδάνη και πέρασε χωρίς να βραχεί και ρίχνοντας αλάτι στο νερό το έκανε πόσιμο. Συ είσαι η διάσωση του Ιωνά που βρισκόταν μέσα στα σπλάγχνα του κήτους και η μετάνοια και πλούσια συγχώρηση των Νινευϊτών.

Συ είσαι η ερμηνεία των προφητών και η πραγματοποίηση των λόγων τους. Εσένα ο προφήτης Ιεζεκιήλ ονόμασε «πύλην κεκλεισμένην», δηλαδή κλειστή πύλη, από την οποία ποτέ κανένας άνθρωπος δεν θα περάσει παρά μόνο ο Κύριος ο Θεός και θα τη διατηρήσει κλειστή. Εσένα αναφέρει ο μεγαλοφωνότατος Ησαΐας ότι είσαι η ράβδος του Ιεσσαί από την οποίαν θα προέλθει το άνθος, δηλαδή ο Χριστός, ο οποίος αφού ξεριζώσει τα φυτά της κακίας θα φυτεύσει τη γη της θεογνωσίας. Για σένα ο Ιερεμίας προείπε ότι «Να έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα συνάψω καινούρια συμφωνία με τους Ισραηλίτες και τη φυλή του Ιούδα, την οποίαν έκανα με τους πατέρες τους» αποκαλύπτοντας την παρουσία του Υιού σου με τη γέννησή του και καλώντας σε προσκύνηση τους ειδωλολατρικούς λαούς που βρίσκονται σ’ όλη τη γη. Εσένα ο Δανιήλ, που ονομάζεται «άνδρας επιθυμιών», ανακήρυξε όρος μεγάλο, από το οποίο ο Χριστός, ο ακρογωνιαίος λίθος θα κοβόταν και την εικόνα του πολύμορφου φιδιού θα καταστρέψει και θα διαλύσει. Εσένα έχοντας προτύπωση οι Τρεις Παίδες στη Βαβυλώνα, επειδή κατάλαβαν την επιθυμία του Υιού σου πέρασαν μέσα από το καμίνι που έκαιε υπερβολικά χωρίς να πάθουν καμιά βλαβη και χόρευαν σαν να βρίσκονταν σε κάποιο δωμάτιο. Εσένα ο προφήτης Αββακούμ ονομάζει όρος Θαιμάν, από το οποίο εμφανίστηκε βασιλιάς με μεγάλη δύναμη, τον οποίον θα τρέμουν οι Αιθίοπες και οι κάτοικοι της Μαδιάμ. Εσένα δοξάζω την καθαρή κόρη• εσένα υμνώ την κεχαριτωμένη• εσένα δοξολογώ που αναδείχθηκες από όλες τις γενιές νύμφη Θεού• εσένα υμνολογώ που πρόκειται να αναδειχθείς νέος ουρανός• εσένα προσφέρω ως πολύτιμο θησαυρό στο ναό του Κυρίου• εσένα δοξάζω ως τη νέα Διαθήκη, στην οποίαν ο Μεσσίας Χριστός, θα καταργήσει το γράμμα του νόμου και θα καλέσει τους ανθρώπους στη ζωή της Χάριτος με το Βάπτισμα, θα σταματήσει τις συνήθειες του Μωσαϊκού νόμου και θα στείλει στους ανθρώπους το Πανάγιον Πνεύμα.

Θ. Αφού ο Προφήτης Ζαχαρίας στόλισε με

αυτά τα ιερά λόγια την Μαρία την οδήγησε στο θυσιαστήριο και την αφιέρωσε στον Κύριον και Θεό. Τότε από το ναό αναχώρησαν οι γονείς της Ιωακείμ και Άννα με χαρά θαυμάζοντες τη σύνεση, την πραότητα και ηρεμία της Παρθένου. Αφού αυτή ξεπέρασε τα παιδιάστικα λόγια, λάτρευε μόνη της τον Παντοκράτορα, και αφού δεχόταν ουράνια τροφή από αγγελο περιφρόνησε την ανθρώπινη, και παραμένοντας συνεχώς στο ναό, την κοσμική ζωή θεώρησε ασήμαντη, σαν τον ιστό της αράχνης. Αφού κέρδισε την ουράνια ευτυχία αρνήθηκε τον επίγειον πλούτο. Συμμετέχοντας καθημερινά στην χαρά των αγγέλων, αποδεικνυόταν ανώτερη των βιοτικών φροντίδων, και βλέποντας συνεχώς το Πνεύμα το άγιον έδιωχνε αοράτως τα πλήθη των πονηρών πνευμάτων.

Ι. Τί έκανε η Παρθένος μένοντας στα Άγια
των αγίων; Δεχόταν από άγγελο αγγελική τροφή. Και ως αμόλυντο περιστέρι ζώντας παρθενικά, τον Δημιουργό του ναού και του ουρανού και της γης ικετεύοντας με ευχαριστία και παρρησία καρδίας έλεγε: «Σε υμνώ, Παντοκράτορα Ύψιστε, γιατί αφαίρεσες τη ντροπή της προμήτορός μου Εύας και λόγω της ανείπωτης ευσπλαχνίας σου πρόκειται να στείλεις στη γη τον μονογενή σου Υιό για να συναναστραφεί με τους ανθρώπους και γι’ αυτό θα γίνω καθαρή και αμίαντη κατοικία του».

«Όπου η αμαρτία φάνηκε στο αληθινά
τρομακτικό της μέγεθος, εκεί η χάρη του Θεού την υπερκάλυψε με το παραπάνω». Εξ αιτίας της γυναίκας, δηλαδή της Εύας, κερδίσαμε το θάνατο. Με γυναίκα, δηλαδή την Θεοτόκο, θα αναδημιουργήσει τα σύμπαντα. Από τον όφιν, δηλαδή το διάβολο, δεχθήκαμε την πικρή γεύση της τροφής. Εξ αιτίας του πάλιν θα χορτάσουμε από την τροφή της αθανασίας. Η προμήτωρ Εύα γέννησε τον Κάϊν τον αρχηγό του φθόνου και της κακίας. Ο μονογενής σου Υιός Θεοτόκε θα γίνει πρωτότοκος της ζωής και της αναστάσεως. Τι παράδοξο θαύμα! Τι μεγάλη έκπληξη! Τι ανείπωτη σοφία!

ΙΑ. Πώς λοιπόν θα ονομάσουμε την Μαρία;
Ουρανόν; Επειδή το Δημιουργό του ουρανού και της γης δέχθηκε στην κοιλιά της. Ήλιο; Επειδή αυτή ήταν επταπλάσια φωτεινότερη του ήλιου, δέχθηκε μέσα της τον Ήλιο της δικαιοσύνης. Σελήνη; Επειδή αυτή είχε ασύγκριτη ομορφιά, γέννησε τον Χριστό που ξεπερνούσε όλους σε ωραιότητα. Νεφέλη; Επειδή κράτησε στην αγκαλιά της Αυτόν που κρατούν τα σύννεφα. Λυχνία; Επειδή μετέδωσε το φως σ’ αυτούς που βρίσκονταν στο σκοτάδι και τη σκια του θανάτου. Θρόνο; Επειδή αυτόν που βασίλευε αοράτως στον πατρικό θρόνο τον υποδέχθηκε μέσα της με το Πνεύμα το Άγιο. Μαργαρίτην; Επειδή πλούτισε τους ανθρώπους με το πολύτιμο μαργαριτάρι. Παράδεισον; Επειδή άνοιξε την Εδέμ στους τιμωρημένους και τους οδηγεί στην αιώνια βασιλεία.

Όρος; Επειδή αυτόν που κάνει τα όρη να βγάζουν καπνό, όπως το Σινά, δέχθηκε μέσα της χωρίς δυσκολία. Γην; Επειδή αυτόν που κάνει τη γη να τρέμει τον βάστασε χωρίς πόνους. Τράπεζαν; Επειδή αυτόν που μας δίνει την τροφή με μητρική στοργή έθρεψε με γάλα. Θάλασσαν; Επειδή Αυτόν που μαζεύει όλα τα νερά σε μια ενότητα τον ασπαζόταν με τα χείλη της.

ΙΒ. Ποιός δεν θα εκπλαγεί; Ποιός δεν θα θαυμάσει; Ποιός δεν θα δοξάσει το μέγεθος του μυστηρίου; Εάν ήταν τόσο μεγάλα αυτά που έγιναν πριν να έλθει η Χάρη που δεν τα χωρούσε ο νους και η λογική, ποιός μπορεί να ερμηνεύσει αυτά που πραγματοποιήθηκαν με το ερχομό της χάριτος; Εάν ήταν ένδοξα τα γεγονότα της εποχής του νόμου, δηλαδή της Παλαιάς Διαθήκης, που σαν σκια πέρασαν, πόσο ένδοξα είναι όσα έγιναν με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος;

Ας ντραπούν οι αιρετικοί, που επιχειρούν με βλάσφημο και γεμάτο δηλητήριο στόμα να συκοφαντούν την Παρθένο. Γιατί η ένδοξη Μαρία, που έγινε μητέρα του Θεού δηλ. Θεοτόκος, και γέννησε τον Χριστό με ανθρώπινη μορφή, εγέννησε υπερφυσικά Θεάνθρωπο. Στην εικόνα Του εμείς αποδίδουμε τιμητική προσκύνηση. Και την μορφή της Θεοτόκου στην εικόνα της, ως μητέρας του Χριστού, ασπαζόμαστε, χωρίς να τιμούμε την ύλη. Αποδίδοντες τιμή στο πρωτότυπο πιστεύουμε σωστά. Δεν ζωγραφίζουμε την μορφή της θεότητας στην εικόνα, όπως ισχυρίζεσθε εσείς που είστε τυφλοί και παράνομοι, αλλά την ανθρώπινη φύση του Σωτήρα. Ζωγραφίζοντας την εικόνα κηρύττουμε τη φύση με την οποία επικοινώνησε μαζί μας και ανάστησε εκ νεκρών. Σεβόμαστε όπως πρέπει τον Χριστόν που πήρε την ανθρώπινη φύση και την εικόνα της Πάναγνης Μητέρας του, που είναι πράγματι αγία, γιατί γέννησε με τρόπο που δεν μπορεί να περιγραφεί, τον μόνον άγιον. Εάν ο Θεός διέταξε τον Αβραάμ να θυσιάσει δάμαλιν και αίγα τριών ετών για τον καθαρισμό των ψυχών, πώς η Παρθένος που προορίστηκε από την αρχή της δημιουργίας και που εκλέχτηκε ως καθαρή κατοικία και προσφέρθηκε στον άγιο ναό στον Παντοκράτορα δεν θα ήταν τίμια, καθαρή, αμόλυντη και αγνή προσφορά της ανθρώπινης φύσεως;

ΙΓ. Ω Ιουδαϊκή Συναγωγή, που δεν δεχθήκατε την Παρθένον ως Θεοτόκον που καταγόταν από τη δική σας φυλή, αλλά με βρώμικα χείλη και απρεπή τρόπο κοροϊδεύοντες και κινούμενοι από φθόνο την κατηγορήσατε για αδικία και ανομία, πως ήταν δυνατόν να δεχθείτε τον προαιώνιο Υιό του Πατρός που γεννήθηκε στις ημέρες σας από αυτήν ως άνθρωπος; Και όχι μόνο δεν μετείχατε της δόξας της Παρθένου αλλά ούτε και του Υιού της, χωρίς ο ίδιος να σας φθονήσει, αλλά λόγω της δικής σας κακίας απομακρυνθήκατε και υποταγμένοι στην πολλή πονηρία σας, ξεπέσατε από την δόξα και των δύο. Επειδή είσασταν άχρηστοι και

πριν και μετά κάνατε φανερές τις προσπάθειες της κακίας σας σ' όλο τον κόσμο σύμφωνα με τον λόγο του Σωτήρα που αναφέρεται σε σας• «Αληθινά σας λέω εάν ήσασταν γνήσια τέκνα του Αβραάμ θα κάνατε τα έργα του Αβραάμ• γιατί εκείνος μίλησε για μένα. Ο πατέρας που έχετε εσείς είναι ο διάβολος και όσα επιθυμεί ο πατέρας σας αυτά θέλετε να κάνετε». Σε άλλο σημείο λέει: «Μη νομίζετε ότι θα σας κατηγορήσω στον Πατέρα• υπάρχει ο Μωυσής που σας κατηγορεί στον οποίον εσείς ελπίζετε. Αν πιστεύατε στον Μωυσή θα πιστεύατε και σε μένα, γιατί έγραψε εκείνος για μένα». Και στη συνέχεια: «Εάν δεν ερχόμουν να μιλήσω σ' αυτούς δεν θα είχαν αμαρτία• τώρα δεν έχουν δικαιολογία για την αμαρτία τους».

ΙΔ. Εμείς δε που είμαστε ο λαός του Θεού,
έθνος άγιον, εκλεκτή συνάθροιση, πλήθος ορθοδόξων, βαπτισμένοι στην κολυμβήθρα, παιδιά της Χάριτος, που γιορτάζουμε την Είσοδο της Παρθένου στο ναό, με καθαρές ψυχές και αμόλυντα χείλη, ας ψαλλουμε μελωδικά τιμώντας όπως πρέπει την χαρούμενη εορτή, την πρώτη πανήγυρη, που είναι για τους αγγέλους ευφρόσυνη και για τους ανθρώπους άξια επαίνων. Ας απευθύνουμε στην Πάναγνη Θεοτόκο με φόβο και χαρά το «Χαίρε» του Αρχαγγέλου Γαβριήλ.

Χαίρε, η ευδοκία του Πατρός με την οποία
έφθασε η αληθινή γνώση του Θεού σ' όλο τον κόσμο. Χαίρε, η κατοικία του Θεού, από την οποία προήλθε ο σαρκωμένος Λόγος. Χαίρε, η διαμονή του Αγίου Πνεύματος που δεν μπορεί να περιγραφεί. Χαίρε, το πολυθρύλλητο θαύμα των Αγγέλων. Χαίρε, η αγιωτέρα των Χερουβίμ. Χαίρε, η ενδοξωτέρα των Σεραφίμ. Χαίρε, η πλατυτέρα των ουρανών. Χαίρε, η λαμπρότερη από τον ήλιο. Χαίρε, η φωτεινότερη από τη σελήνη. Χαίρε, η λαμπρότητα του πλήθους των άστρων. Χαίρε, η ελαφρά νεφέλη που έβρεξε την ουράνια βροχή. Χαίρε, η αστραπή που γλυκά φωτίζει τα πρόσωπα των πιστών. Χαίρε, η πνευματική βροντή που ήρεμα ακούεται στα αυτιά των ανθρώπων. Χαίρε, το άγιο φύσημα, που εξαφάνισε από τη γη τα πνεύματα της κακίας. Χαίρε, το σπουδαίο κήρυγμα των προφητών. Χαίρε, η παγκόσμια δόξα των Αποστόλων. Χαίρε, η δοξασμένη ομολογία των Μαρτύρων. Χαίρε, η πολυύμνητη δοξολογία των Πατριαρχών. Χαίρε, το υπέροχο στολίδι των Οσίων. Χαίρε, η αληθινή απόλαυση των Δικαίων. Χαίρε, το πολυδόξαστο καύχημα των παρθένων. Χαίρε, η σταθερότητα των βασιλέων. Χαίρε, το μέγιστο λειτούργημα των αρχιερέων. Χαίρε, η σταθερή καταφυγή των αμαρτωλών. Χαίρε, ο σπουδαίος κυβερνήτης των πλεόντων. Χαίρε, Δέσποινα που είσαι η ανόρθωση των αμαρτανόντων. Χαίρε, η δωρεάν θεραπεία των νοσούντων. Χαίρε, η βέβαιη ανάσταση των νεκρών. Χαίρε, η αφορμή της σωτηρίας όλων των ανθρώπων. Χαίρε, η ανείπωτη χαρά του κόσμου. Χαίρε, Βασίλισσα που φέρνεις την ειρήνη. Χαίρε, Άχραντε, η δόξα των μητέρων. Χαίρε, ευρύχωρε τόπε του

Θεού Λόγου. Χαίρε, σταθερό στήριγμα των γερόντων. Χαίρε, θεία καθοδήγηση των νέων. Χαίρε, λαμπρή προστασία των νηπίων. Χαίρε, η μεσίτρια όλων των ανθρώπων. Χαίρε, η επίκληση όλης της οικουμένης. Χαίρε, η ένδοξη πανήγυρη του ουρανού και της γης. Χαίρε Κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου• Αυτός που ήταν πριν από σένα, και ο οποίος γεννήθηκε από σένα και που είναι μαζί μας και στον οποίον αρμόζει ύμνος μαζί με τον Πατέρα και το Πανάγιο και αγαθό και ζωοποιό Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους ατελεύτητους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Μετάφραση από Α. Χριστοδούλου, Θεολόγο)

(Πηγή ηλ. κειμένου: pemptousia.gr)